

Sygn. akt V KK 345/11

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy

SSA del. do SN Jarosław Góral (sprawozdawca)

Protokolant Barbara Kobrzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza

w sprawie **Z. D.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 16 grudnia 2011 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 8 lipca 2011 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 18 kwietnia 2011 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia wydanego
na podstawie art. 49 § 2 k.k. i sprawę w tym zakresie przekazuje
Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem dnia 18 kwietnia 2011 r., Sąd Rejonowy, skazując Z. D. za czyn z art. 178a § 1 k.k., orzekł wobec niego na karę grzywny, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz na mocy art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł na rzecz Stowarzyszenia na Rzecz Pomocy ofiarom Wypadków Komunikacyjnych i Zdarzeń Losowych „Ratujmy Życie”.

Apelację od tego orzeczenia wniósł obrońca oskarżonego zarzucając na podstawie art. 444 i 425 § 1 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 5 § 2, 7, 9 § 1, 167, 201, 352, 366 § 1 oraz art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. mającą wpływ na jego treść.

W konkluzji obrońca wnosił o uniewinnienie ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 8 lipca 2011 r. zmienił zaskarżony wyrok jedynie w ten sposób, że świadczenie pieniężne nałożone wyrokiem Sądu Rejonowego orzekł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Od powyższego rozstrzygnięcia wniósł kasację Prokurator Generalny zaskarżając je w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym w postaci świadczenia pieniężnego, na niekorzyść J. D.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i § 2 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego a mianowicie art. 49 § 2 k.k. polegające na zmianie wyroku Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonego środka karnego i orzeczenie wobec Z. D. świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, podczas gdy w dniu orzekania przez Sąd odwoławczy świadczenie pieniężne mogło być orzekane

jedynie na rzecz instytucji, stowarzyszenia, fundacji lub organizacji społecznej wpisanej do wykazu prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości, której podstawowym zadaniem lub celem statutowym jest spełnianie świadczeń na cele bezpośrednio związane z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, z przeznaczeniem na ten cel.

Prokurator Generalny w konkluzji wnosił o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Prawdą jest, że Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r o zmianie ustawy Kodeks karny, Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40 poz. 227) która miała wejść w życie 1 lipca 2011 r. nowelizowała m.in. art. 49 § 2 k.k. Przewidywała ona, w takiej sytuacji jaka zaistniała w niniejszej sprawie, orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ma rację jednak Prokurator Generalny gdy wskazuje na pominięcie przez Sąd Okręgowy innej, równie istotnej okoliczności a mianowicie tego, że ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. dokonana została nowelizacja ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. przesuając na jej mocy m.in. termin wejścia w życie przepisu art. 49 § 2 k.k. w nowym brzmieniu, do dnia 1 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy, lojalnie przyznał się w uzasadnieniu do pomyłki, której korzeni należy poszukiwać już na etapie stanowienia prawa. Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że stadium jego stosowania ulega znacznemu wydłużeniu o czas badania aktualności uchwalonych przepisów. Dygresja powyższa nasuwa się tym bardziej nieodparcie, gdy się uwzględni skutki, z pozoru niewielkich, korekt legislacyjnych. Przyznając, że od dnia 1 stycznia 2012 r zaistnieje stan prawny zgodny z treścią wyroku Sądu Okręgowego, to pozostaje poza dyskusją, iż w chwili jego wydania przepis art. 49 § 2 k.k. nie zezwalał na orzeczenie

świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Swoistej wymowy nabiera zatem okoliczność, że w momencie zwrotu akt Sądowi Okręgowemu, stan prawny uzyska kompatybilność z treścią orzeczenia. Nie zmienia to jednak faktu, że w momencie orzekania w dniu 8 lipca 2011r. przepis art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu powołanym zaskarżonym rozstrzygnięciem nie obowiązywał. Wobec tego, iż stanowi on podstawę prawną właśnie tej części orzeczenia jest oczywistym, że doszło do rażącego naruszenia prawa mającego wpływ istotny na jego treść, w którego obronie wystąpiła Kasacja Prokuratora Generalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak wyroku.